

РЕШЕНИЕ

№ 3970

гр. София, 15.08.2011 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 2 състав, в
публично заседание на 07.07.2011 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Лозан Панов

при участието на секретаря Александра Ковачева и при участието на
прокурора Поповска, като разгледа дело номер **4733** по описа за **2011**
година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

***Производство по чл.84, ал.1 от Закона за убежището и Б., вр. чл. 145
– 178 от Административно - процесуалния кодекс.***

Делото е образувано по жалба на **Ф. Х. У., гражданин на ИРАК**, с
адрес гр.С., жк „О.“ срещу **РЕШЕНИЕ № УП-83** от 18.05.2011 г. на
Интервюиращ О. П. Държавната А. за Б. П. МС, с което на осн. чл. 70, ал.
1, т. 1, вр. чл. 13, ал.1, т.5 ЗУБ е отхвърлена молбата му за
предоставяне на статут на бежанец и хуманитарен статут. В жалбата се
излагат съображения за незаконосъобразност на обжалваното решение
поради нарушение на материалния закон и административно
производствените правила. Твърди се, че по отношение на него са
налице новонастъпили обстоятелства, поради които изпитва обоснован
страх от преследване в страната си на произход И, които обстоятелства
не били разгледани в хода на административното производство.
Позовава се на тълкуването на разпоредбата на чл.15(С) от Директива
2004/28/ЕО, дадено с решение от 17.02.2009 г. на СЕО по дело №
С-465/07 г. и на практика на Върховния административен съд.

Жалбоподателят претендира съдът да постанови съдебно решение, с което
да отмени Решение № УП-83 от 18.05.2011 г. на Интервюиращ О. П.

Държавната А. за Б. П. МС и да върне преписката със задължителни указания за допускане на молбата за разглеждане в производство по общия ред.

Ответникът – **Интервюиращ О. П. Д. А. ЗА Б. П. МИНИСТЕРСКИ СЪВЕТ** оспорва жалбата, като по същество моли съдът да постанови съдебно решение, с което да я отхвърли, като неоснователна.

Представителят на С градска прокуратура изразява становище за неоснователност на жалбата.

СЪДЪТ, след като обсъди доводите на страните и представените по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Между страните не се спори, че **Ф. Х. У.** е гражданин на И, роден на 01.07.1973 г. в с.Хайджамхурия, район Дусхармато, област Дохук – И, етническа принадлежност – туркмен, вероизповедание – мюсюлманин – сунит. Производството пред Държавната А. за Б. П. МС е открито с трета поред молба В.№ 732/16.05.2011 г., в която жалбоподателят е посочил, че желае да остане да живее в Б, тъй като в И се оказва натиск върху него и семейството му. С чужденеца е проведено интервю (протокол рег. № УП-3178 от 17.05.2011 г.), в което същият е заявил, че се страхува за живота си в И. Често се чувал с брат си по телефона, който му казвал да не се връща в И, тъй като преди три месеца били стреляли по него в гр.Арбил, в резултат на което кракът му бил ампутиран. Брат му и майка му постоянно били в опасност и се местили от едно място в друго, тъй като туркмените не били желани нито от арабите, нито от кюрдите. Бил заплашван от кюрдите в края на 2007 г.

Постановено е обжалваното решение на интервюиращ О. П. ДАБ № УП-83/18.05.211 г., с което на осн. чл. 70, ал. 1, т. 1, вр. чл. 13, ал.1, т. 5 ЗУБ е отхвърлена молбата на жалбоподателя за предоставяне на статут на бежанец и хуманитарен статут. Административният О. е приел, че по отношение на жалбоподателя не са налице условията за предоставяне на статут на бежанец и хуманитарен статут, като не се позовава на никакви нови обстоятелства от съществено значение за личното му положение. Органът се позовава на справка В.№ 3093/17.08.2010 г. на Дирекция „Европейски въпроси, международна дейност и европейски бежански фонд” и данни на Амнести интернешънъл и ВКБООН. Обсъдено е решение от 17.02.2009 г. на СЕО по дело № С-465/07 г., като е прието, че по отношение на жалбоподателя не са налице условия за прилагане на чл.9, ал.1, т.3 ЗУБ, респ. чл.15(С) от Директива 2004/28/ЕО на Съвета от 29.04.2004 г., тъй като данните за обстановката в провинция Дохук сочат

стабилизиране на ситуацията на сигурност.

За първи път жалбоподателят е подал молба за регистрация в ДАБ на 05.02.2008 г., като в хода на проведеното интервю рег. № УП-3178/06.02.2008 г. е заявил, че е напуснал Ирак легално през гр.Захо за Турция, а в България е преминал нелегално на 01.02.2008 г., укрит в камион. Като причина да получи закрила в Б чужденецът е посочил, че така са го посъветвали, за да му издадат документ. Като причина да напусне И в интервю рег. № УП-3178/15.04.08 г. жалбоподателят посочва, че в областта, в която и роден Киркук и в областта, в която живее Тикрит, кюрдите нападат туркмените, за да ги изгонят. Постановено е решение № 355/04.07.2008 г. на председателя на ДАБ, с която на основание чл.75, ал.1, т.2 вр. чл.8 и чл.75, ал.1, т.4 ЗУБ на чужденеца е отказано предоставянето на статут на бежанец и хуманитарен статут. Подадената жалба против решението е върната като просрочена.

Жалбоподателят е подал втора поред молба за закрила до ДАБ В.№УП-3178/02.12.2008 г., в която като нови обстоятелства е заявил, че кюрди са стреляли по къщата на майка му и брат му в с.Дусхорматом, защото искали да изчистят района от всички други нации, затова роднините му сега живеели в друго село в район Тикрит. Чужденецът е посочил, че не желае да се върне в И, защото убийствата и взривовите там са ежедневие. Постановено е решение № 282/17.07.09 г. на председателя на ДАБ, с която отново на чужденеца е отказано предоставянето на статут на бежанец и хуманитарен статут. Решението на административния О. е потвърдено с решение № 14300 от 25.11.2010 г. по адм.д. № 7371/10 г.на ВАС, III отделение и решение № 2890/25.02.2011 г. по адм.д.№ 144/2011 г. на петчленен състав на ВАС.

П. така установените факти, СЪДЪТ обосновава следните правни изводи:

По допустимостта на жалбата: Оспореното решението е съобщено на жалбоподателя на 26.05.2011 г., а жалбата срещу него е подадена на 30.05.2011 г. - в преклузивния срок по чл.84 ал.1 ЗУБ, от легитимирано лице по смисъла на чл.147, ал.1 АПК и срещу подлежащ на оспорване съобразно чл.84, ал.1 ЗУБ индивидуален административен акт, поради което е процесуално допустима.

По същество жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА по следните съображения:

В настоящето производство и съгласно чл.168, ал.1 вр. чл.146 АПК съдът проверява законосъобразността на обжалвания административен акт, като

прецени дали е издаден от компетентен О. и П. спазване на установената форма, спазени ли са процесуалните и материалноправни разпоредби по издаването му и съобразен ли е с целта на закона. Ускореното производство е образувано на основание чл.68, ал.1, т.3 ЗУБ - с регистрирането на чужденец, подал последваща молба за статут. Административният О. е сезиран с "последваща молба" по смисъла на пар.1 т.6 от ДР на ЗУБ - молба за предоставяне на статут в Република Б, която чужденецът подава, след като има прекратен или отнет статут на бежанец или хуманитарен статут, или производството за предоставяне на статут в Република Б е приключило с влязло в сила решение.

Обжалваното решение е издадено от интервюиращ О., определен съобразно чл.5, ал.1, т.4 от Устройственият правилник на ДАБ П. МС от председателя на Агенцията видно от заповед № 343/03.09.2010 г., с която Христо Стойчев Чичеков е определен за интервюиращ О., който проверява ускорено производство. Т.е. решението е издадено от компетентен О.. Същото е мотивирано съобразно чл.59, ал.2 АПК, като П. издаването му не са допуснати съществени процесуални нарушения - след регистрирането на молбата на чужденеца, с него е проведено интервю съобразно чл.63а, ал.1 и ал.3 ЗУБ в присъствието на преводач, като оспореното решение е постановено в три дневния срок по чл.70, ал.1 ЗУБ. С писмо рег. № УП-3178/17.05.2011 г. директорът на РПЦБ – С. е изискал писмено становище на Д. А. "Национална сигурност" съобразно чл.58, ал.7 ЗУБ. С писмо рег. № Т-2838/22.06.2011 г. директорът на Специализирана дирекция „Т” – ДАНС е изразил становище, че не възразява да бъде предоставена закрила на чужденеца в Република Б.

П. постановяване на атакуваното решение административният О. се е позовал на разпоредбите на чл.13, ал.1, т.5 ЗУБ - молбата на чужденец за предоставяне статут на бежанец или хуманитарен статут се отхвърля като явно неоснователна, когато не са налице условията по чл. 8, ал. 1 и 9, съответно по чл. 9, ал. 1, 6 и 8, и чужденецът подал последваща молба, в която не се позовава на никакви нови обстоятелства от съществено значение за личното му положение или относно държавата му по произход.

Разпоредбите на чл.8 и чл.9 ЗУБ дават легална дефиниция на основанията за предоставяне на статут на бежанец: когато чужденецът 1. основателно се страхува от 2. преследване поради 3. своята раса, религия, националност, принадлежност към определена социална група или поради политическо мнение и/или убеждение, намира

се извън държавата си по произход и поради тези причини не може или не желае да се ползва от закрилата на тази държава или да се завърне в нея. *Преследване* е нарушаване на основните права на човека или съвкупност от действия, които водят до нарушаване на основните права на човека, достатъчно тежки по своето естество или повторяемост. *Действията на преследване* могат да бъдат физическо или психическо насилие, закони, административни, полицейски или съдебни мерки, които са дискриминационни или се прилагат с цел дискриминация. Съгласно чл.9, ал.1 ЗУБ хуманитарен статут се предоставя на чужденец, принуден да напусне или да остане извън държавата си по произход, тъй като в тази държава е изложен на реална опасност от тежки посегателства, като:

1. смъртно наказание или екзекуция;
2. изтезание или нечовешко или унижително отнасяне, или наказание;
3. тежки и лични заплахи срещу живота или личността му като гражданско лице поради насилие в случай на вътрешен или международен въоръжен конфликт.

Установява се от протоколите за проведени интервюта с жалбоподателя, че същият е напуснал легално И, като мотивира страха си от преследване с действията на кюрдите срещу туркмените. Тези обстоятелства жалбоподателят е изтъкнал още в първото проведено интервю рег. № УП-3178/15.04.2008 г.и второто интервю рег. № УП-3178/04.12.2008 г. В този смисъл те не представляват нови обстоятелства съгласно чл.13, ал.1, т.5 ЗУБ. Действително се касае за трета поред молба на жалбоподателя Ф. Х. У., в която същият не излага нови обстоятелства, всъщност не излага никаква "бежанската история", няма конкретни твърдения за преследване по смисъла на чл.8 ЗУБ или реална опасност от тежки посегателства съобразно чл.9 ЗУБ в страната си на произход И. Ето защо като е приел, че е налице основанието по чл.13, ал.1, т.5 ЗУБ административният О. не е допуснал нарушение на материалния закон съобразно отменителното основание по чл.146, т.4 АПК. В обжалваното решение № УП-83/18.05.2008 г. посочените от жалбоподателя причини за предоставяне на статут са изследвани от административния О., който законосъобразно е приел, че не са установени нови факти и обстоятелства от изложените по време на предходното административно производство. Новонастъпили обстоятелства не се доказаха и в настоящето съдебно производство, поради което следва да се приеме, че по отношение на жалбоподателя няма новонастъпили обстоятелства по чл.8 ЗУБ или чл.9 ЗУБ във връзка с чл.13, ал.1, т.5 ЗУБ за предоставяне на

статут.

Административният О. подробно е обсъдил актуални справки относно положението в северните райони на Ирак - справки В.№ 3093/17.08.2010 г. и В.№ 2505/20.05.2011 г. на Дирекция „Европейски въпроси, международна дейност и европейски бежански фонд” П. ДАБ, в които е обобщена практиката на държавите – членки на Европейския съюз по отношение на ситуацията в иракски Кюрдистан. Посочено е, че Кюрдистанската автономна област е най-стабилна по отношение на сигурността според оценка на Амнести интернешънъл, а съгласно оценката на ВКБООН в трите северни провинции са защитени правата на не-мюсюлманите и членовете на не-кюрдските етнически групи.

Съгласно актуалната справка В.№ 2505/20.05.2011 г. на Дирекция „Европейски въпроси, международна дейност и европейски бежански фонд” П. ДАБ обикновените граждани в И продължават да са изложени на риск от непредвидими самоубийствени атентати и други форми на въоръжено насилие в провинциите в централен И, Б, Нинева, Дияла, Анбар, Салах-Адин и Киркук. По време на интервюта жалбоподателят е посочил, че е живял в област Дохук (северен И), но роднините му били принудени постоянно да се местят, тъй като не били желани от арабите и кюрдите. По делото няма данни (справки В.№ 3093/17.08.2010 г. и В.№ 2505/20.05.2011 г.) положението на туркмените в област Дохук да се квалифицира с висока степен на безогледно насилие, характеризиращото протичащия въоръжен конфликт, съобразно задължителното тълкуване на член 15, буква „в” от Директива 2004/83/ЕО на Съвета от 29 април 2004 година, дадено в решение на СЕО от 17 февруари 2009 година по дело C-465/07 (Meki Elgafaji, Noor Elgafaji срещу Staatssecretaris van Justitie). Административният О. е изложил в обжалваното решение мотиви в тази насока, поради което не може да се приеме, че същото е немотивирано съобразно твърденията в жалбата.

По изложените съображения, като е отказал предоставяне на статут на бежанец по чл.8, ал.1 ЗУБ и хуманитарен статут по чл. 9, ал. 1 от ЗУБ и е обсъдил по чл. 35 АПК релевантните за това факти, административният О. е постановил законосъобразно решение и не е допуснал нарушения на административнопроизводствените правила. Предвид изложеното, СЪДЪТ приема, че обжалваният административен акт е издаден от компетентен О., П. спазване на материалните и процесуалните правила по издаването му, поради което подадената жалба следва да се отхвърли като неоснователна.

Така мотивиран, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С., I ОТДЕЛЕНИЕ, 2 състав:

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на **Ф. Х. У.**, гражданин на **ИРАК**, с адрес гр.С., жк „О.“ срещу **РЕШЕНИЕ** № УП-83 от 18.05.2011 г. на Интервюиращ О. П. Държавната А. за Б. П. МС, с което на осн. чл. 70, ал. 1, т. 1, вр. чл. 13, ал.1, т.5 ЗУБ е отхвърлена молбата му за предоставяне на статут на бежанец и хуманитарен статут.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: